

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoPr/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124263820
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:6124263820.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobkyne: TRADING & INVEST, s.r.o. so sídlom Tomášikova 28, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 46 887 521, práv. zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom Hviezdoslavova 4, Rožňava, IČO: 35 544 163, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, občianka SR, bytom B. C. XXX, práv. zast. JUDr. Milko Alexander, advokát so sídlom Cyrila a Metoia 4, Rožňava, IČO: 35 578 861, o zaplatenie 12.640 EUR s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 14Cpr/22/2024-66 zo dňa 14. apríla 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. m e n í tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 12.640,- EUR s tým, že povinnosť plnenia žalovanej zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia na základe trestného rozkazu vydaného Okresným súdom Rožňava, sp. zn. 2T/3/2024 - 396 zo dňa 12.01.2024 dlžníkom- odsúdeným D. E., nar. XX.X.XXXX, tr. bytom F. XXXX/XX, XXX XX E., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa m á proti žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 12.640,- EUR spolu s D. E., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom F. XXXX/XX, XXX XX E., ktorému rovnaká povinnosť bola uložená Trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Rožňava, sp. zn. 2T/3/2024 - 396 zo dňa 12.01.2024, právoplatným dňa 14.02.2024, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo spoludlžníkov zaniká povinnosť druhého spoludlžníka plniť v tomto rozsahu. Na vec aplikoval ust. § 182 ods. 1-3, § 186 , § 189 ods. 1, § 191 ods. 1 Zákonníka práce. V odôvodnení uviedol, že žalovaná je bývalou zamestnankyňou žalobcu, s ktorou mali uzatvorenú pracovnú zmluvu zo dňa 30.05.2020 na výkon práce: výkon stáleho dohľadu v herniach v zmysle zákona o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na dobu neurčitú. Miesto výkonu práce bolo v herni EXCLUSIVE GAME na Šafárikovej ulici 17/A v Rožňave. Súčasne s pracovnou zmluvou dňa 30.05.2020 uzavrel so žalovanou aj Dohodu o hmotnej zodpovednosti podľa § 182 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej tiež ako „ZP“ alebo „Zákonník práce“), v zmysle ktorej žalovaná preberala hmotnú zodpovednosť za zverený majetok, ktorý prevzala podľa inventárneho zoznamu spísaného ku dňu uzatvorenia dohody ako i za hodnoty a finančné prostriedky, ktoré žalovaná prevzala (ktoré jej boli zverené na vyúčtovanie) v súvislosti s výkonom práce - stálym dohľadom v herni (napr. v súvislosti s vkladom, stávkami a výplatou výhier z hracích zariadení v súvislosti s prevádzkovaním hazardných hier). Predmetný pracovný pomer, ktorý vznikol dňa 01.06.2020, bol skončený dňom 12.07.2023 okamžitým skončením pracovného pomeru pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny podľa § 68 ods.1 písm. b) Zákonníka práce, ktorú žalovaná porušila tým,

že nenastúpila do práce. Dňa 10.07.2023 v čase okolo 00:30 hod. v Rožňave, v priestoroch herne EXCLUSIVE GAME na Šafárikovej ulici 17/A v Rožňave (t.j. na mieste výkonu práce žalovanej), ktorú ich spoločnosť prevádzkuje na základe všeobecnej licencie podľa príslušných ustanovení zákona o hazardných hrách, právoplatne odsúdený D. E., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom F. XXXX/XX, XXX XX E., t.č. ÚVTOS pre mladistvých, Družstevná 1611/2, Sučany (ďalej tiež ako „odsúdený“ alebo „spoludlžník“), odcudzil finančnú hotovosť najmenej vo výške 15.720,- EUR, ktorá bola odložená v uzatvorenej skrinke za obslužným barom herne tak, že využil nepozornosť žalovanej, ktorá v uvedenom čase mala nočnú zmenu, a v čase jej neprítomnosti prešiel za bar, otvoril si dvere spodnej skrinky, vzal ružovú plátennú tašku s obsahom finančnej hotovosti a z miesta odišiel, čím žalobkyni spôsobil škodu vo výške najmenej 15.720,- EUR napriek tomu, že v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch bol za obdobný čin postihnutý, dokonca v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za obdobný čin aj odsúdený, pričom týmto svojím konaním spôsobil žalobkyni väčšiu škodu v zmysle § 125 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona v znení zákona č. 117/2023 Z.z. Za uvedený skutok, ako aj pre ďalší skutok (ktorý však s našou vecou nesúvisí) bol D. E. odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava zo dňa 12.01.2024, sp. zn. 2T/3/2024 (právoplatným dňa 14.02.2024), ktorým ho súd uznal za vinného pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a, g), 2, písm. b) Trestného zákona a uložil mu za to súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Súd uložil odsúdenému trest prepadnutia veci uvedených v odsudzujúcom rozhodnutí a zaviazal ho samostatne uhradiť spoločnosti ako poškodenej spôsobenú škodu vo výške 12.640,- EUR. Časť z odcudzenej sumy vo výške 3.080,- EUR bola vydaná do trestného konania, ktorá bola žalobkyni vrátená v prípravnom konaní, preto bola spôsobená škoda v trestnom rozkaze vyčíslená na sumu 12.640,- EUR. So zvyškom uplatneného nároku na náhradu spôsobenej škody súd odkázal žalobkyňu na civilný proces. Právoplatným odsudzujúcim trestným rozhodnutím bolo konštatované, že v inkriminovanom čase došlo k odcudzeniu vysokej finančnej hotovosti z prevádzky žalobkyne v čase, kedy žalovaná zodpovedala za obsluhu baru nachádzajúceho sa v herni, ako aj za zverené finančné prostriedky na mieste výkonu práce v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy a dohody o hmotnej zodpovednosti. Ku krádeži došlo tak, že počas nočnej zmeny žalovaná vpustila do priestorov herne dvoch mladých mužov (vstup do herne je možné iba po spustení obsluhou, zvnútra), ktorí boli v podnapitom stave bez toho, aby následne, po ich vpustení do herne obratom zistila ich totožnosť kontrolou ich občianskeho, hoci táto kontrolná (overovacia) činnosť bola jej zákonnou povinnosťou za účelom zabránenia, aby do herne vstúpili neoprávnené osoby vylúčené z hrania hazardných hier podľa registra fyzických osôb vylúčených z hrania hazardných hier. Občianske preukazy týchto dvoch osôb si žalovaná neodkontrolovala ani dodatočne napriek tomu, že tieto osoby sa zdržiavali v priestoroch herne približne jednu hodinu, ktoré po celý čas boli aj pomerne agresívni nielen voči žalovanej, ale aj voči ďalším zákazníkovi herne. Uvedené okolnosti predstavovali dôvody na to, aby žalovaná ani nepustila do herne tieto osoby, keďže v zmysle pracovnej náplne a podmienok výkonu práce podpísanej (aj) žalovanou dňa 30.05.2020, ktorá tvorila prílohu č. 1 pracovnej zmluvy zo dňa 30.05.2020, žalovaná, ako zamestnanec vykonávajúci stály dohľad herne, bola oprávnená a zároveň povinná zakázať do herne vstup osôb: neplnoletých, agresívnych, v podnapitom stave, nevhodne oblečených, osôb ponúkajúcich predaj tovaru, drogových dealerov. Takýmto osobám žalovaná bola povinná zakázať vstup, prípadne ich požiadať, aby z herne odišli (viď bod 2/ písm. j) pracovnej náplne). Žalovaná v pracovnej náplni bola oboznámená aj s tým, že fyzickým osobám evidovaným v registri fyzických osôb vylúčených z hrania hazardných hier od 01.01.2019 nebola umožnená účasť na hazardnej hre, pričom na tieto účely bola povinná využívať register vylúčených osôb a za týmto účelom požadovať od fyzickej osoby predloženie preukazu totožnosti. Od 01.01.2019 nie je možné týmto fyzickým osobám umožniť vstup do herne a účasť na hazardnej hre, pričom v prípade zistenia, že do herne vstúpila osoba vylúčená z hrania hazardných hier, žalovaná bola povinná ju z herne vykázať. Rovnako mala postupovať v prípade, ak by osoba vstupujúca do herne odmietala predložiť preukaz totožnosti pre účely jej overenia. Žalovaná uvedené povinnosti porušila, keďže napriek svojej povinnosti umožnila do herne vstup osobám v podnapitom stave, ktoré navyše sa správali agresívne a hrubo neslušne. Jedným z týchto osôb bol odsúdený D. E., ktorý svojím nezákonným konaním spôsobil žalobcovi značnú majetkovú škodu a v čase skutku odsúdený bol neplnoletým, ktorému bol vstup do herne prísne zakázaný. Ďalšie závažné pochybenie zo strany žalovanej v inkriminovanom čase spočívalo v tom, že napriek svojej povinnosti vložiť finančné prostriedky na určené (a bezpečné) miesto, konkrétne do trezoru (ktorý sa nachádza na mieste neprístupnom verejnosti, ani zákazníkovi), žalovaná odcudzenú finančnú hotovosť odložila iba do neuzamknutej skrinky za obslužným barom herne, z ktorej odsúdený mohol pomerne jednoducho odcudziť ich peňažný majetok. Vyššie opísané skutkové okolnosti (vrátane svojho pochybenia) v podstate potvrdila aj žalovaná vo svojom trestnom oznámení, ktoré podala bezprostredne

po vzniku škodovej udalosti dňa 10.07.2023 o 05:15 hod. na Obvodnom oddelení policajného zboru v Rožňave, o ktorom oznámení bola vyhotovená aj zápisnica. Táto škoda (vo výške žalovanej istiny) by nevznikla. Žalovaná však túto svoju povinnosť zjavne porušila, čo malo za následok vznik majetkovej škody. Poukázal na jednotlivé ustanovenia pracovnej zmluvy zo dňa 30.05.2020, ako i dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 30.05.2020. Spôsobenú škodu vo výške 12.640,-EUR spôsobil svojím protiprávnym konaním odsúdený, pričom na vzniku majetkovej škody má výrazný podiel aj žalovaná, preto je daná aj jej povinnosť uhradenia spôsobenej škody v peniazoch z titulu hmotnej zodpovednosti, alt. všeobecnej zodpovednosti za škodu.

2. Za nesporné a preukázané považoval súd prvej inštancie skutočnosť, že žalovaná bola zamestnaná u žalobcu od 30.05.2020 v herni EXCLUSIVE GAME na Šafárikovej ulici 17/A v Rožňave. Z pracovnej náplne žalovanej okrem vyplývalo: a/ výkon stáleho dohľadu v herniach v zmysle zákona o hazardných hrách; i/ výkon dohľadu a zabezpečovanie zákonných ustanovení - aby sa osoba mladšia ako 18 rokov zúčastnila na hazardnej hre, vrátane povinnosti vykonať primerané opatrenia, aby sa tieto osoby nemohli zúčastňovať hazardných hier (najmä má právo na tieto účely požadovať od 3.osôb - zákazníkov predloženie preukazu totožnosti), ak zamestnanec zistí, že do herne vstúpila osoba vylúčená z hrania, je zamestnanec povinný ju z herne vykázať a rovnako postupuje v prípade, ak osoba vstupujúca do herne odmietne preložiť preukaz totožnosti pre účely jej overenia; j/ zamestnanec vykonávajúci stály dohľad herne je oprávnený a zároveň povinný zakázať do herne vstup osôb neplnoletých, agresívnych, v podnapitom stave ...takýmto osobám je zamestnanec vykonávajúci stály dohľad povinný zakázať vstup, prípadne ich požiadať, aby z herne odišli; k/ pri akomkoľvek spore alebo problémoch v súvislosti s plnením zamestnanca podľa písm. i/ alebo j/ je zamestnanec povinný ihneď kontaktovať nadriadeného, prípadne spoločnosť zabezpečujúcu ochranu objektu. V bode 3/ Pracovnej náplne medzi dohodnuté podmienky výkonu práce zamestnanca patrili: písm. h/ - pred nástupom do služby si zamestnanec vykonávajúci stály dohľad herne (zamestnanec končiaci ako i zamestnanec nastupujúci na ďalšiu smenu) navzájom odovzdajú im zverenú finančnú hotovosť (jej zostatok) ako i všetky informácie dôležité pre prevádzku herne (napr. porucha zariadení, pohyb podozrivých osôb, nevyplatené výhry a pod.). Zamestnanci odovzdávajúci si službu podpisom potvrdia stav finančnej hotovosti a vyznačia prípadné rozdiely (v prípade rozdielov sú povinní okamžite kontaktovať svojho nadriadeného). Všetky finančné operácie, ktoré sa vyskytnú počas služby, je stály dohľad herne povinný zapísať do finančnej knihy a podpísať ju. Až po vykonaní týchto úkonov môže zamestnanec končiaci opustiť pracovisko -herňu; písm.i/ - vždy po skončení služby je zamestnanec vykonávajúci stály dohľad herne povinný spracovať dennú uzávierku finančných prostriedkov a spolu s peniazmi ju uložiť do trezoru k tomu účelu zamestnávateľovi určenému, s odovzdaním finančnej hotovosti si zamestnanci pri odovzdaní služby v herni odovzdajú tiež kľúče od prevádzky; písm. j/ - zamestnanec má zakázané počas výkonu práce používať zariadenia, ktoré by svojou prevádzkou narúšali alebo mohli narušiť správny chod akýchkoľvek zariadení v herni a zamestnanec sa nesmie venovať akýmkoľvek činnostiam, ktoré by odvádzali pozornosť zamestnanca vykonávajúceho stály dohľad herne od diania v herni; písm. l/ zamestnanec je v plnom rozsahu zodpovedný za akékoľvek finančné rozdiely (schodok, straty) vzniknuté za dobu výkonu jeho služby, za finančnú hotovosť nachádzajúcu sa v herni a zamestnanec je povinný uzatvoriť so zamestnancom dohodu o hmotnej zodpovednosti. Žalovaná so žalobkyňou uzatvorila dohodu o hmotnej zodpovednosti. Pracovný pomer so žalovanou žalobca skončil okamžitým skončením dňa 12.07.2023 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny, ktoré spočívalo v nenastúpení žalovanej do práce.

3. Je nesporné, že počas nočnej zmeny žalovanej v uvedenej herni dňa 10.07.2023 o 00:30 hod. došlo ku krádeži, kedy D. E., v tom čase mladistvý (17 ročný), odcudzil z neuzamknutej skrine v herni tašku s hotovosťou vo výške 15.720,- EUR, za čo bol právoplatne odsúdený v trestnej veci OS Rožňava sp.zn. 2T/3/2024. Popis skutku v trestnom rozkaze sp.zn. 2T/3/2024 je nasledovný: „obvinený D. E. (je vinný, že) dňa 10.07.2023 v čase okolo 00:30 hod. v E., v priestoroch Herne Exclusive Game Rotunda na Šafárikovej ulici č.17/A odcudzil finančnú hotovosť najmenej vo výške 15.720,- EUR, ktorá bola uložená v plátennej taške ružovej farby a uschovaná v uzatvorenej skrinke za obslužným barom herne tak, že využil nepozornosť obsluhy herne a v čase jej neprítomnosti prešiel za bar, otvoril si dvere spodnej skrinky, vzal ružovú plátennú tašku s obsahom finančnej hotovosti a z miesta odišiel, čím spôsobil spol. TRADING & INVEST, s.r.o., so sídlom Tupého 13161/51B, Bratislava škodu najmenej vo výške 15.720,- EUR. Páchatelovi bola uložená uvedeným trestným rozkazom povinnosť uhradiť spôsobenú škodu vo výške 12.640,- EUR (časť odcudzenej hotovosti vo výške 3.080,- EUR bola zaistená a vrátená poškodenému) a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť čo do výroku o náhrade škody dňom 14.02.2024. Z výpovede žalovanej v trestnom konaní vyplynulo, že v čase krádeže mala

nočnú zmenu, striedala kolegyňu G. H., s tým, že peniaze, ktoré mala určené na vyplácanie výhier, by si mali po sebe odovzdávať, čo však ona neurobila. Peniaze mávali uložené v skrinke za barom. V ten večer nemala zákazníkov, mala tam troch kamarátov, jeden hral na stroji a s ostatnými dvoma sa rozprávala. O cca 00.15 hod. niekto zvonil na zvonček, išla otvoriť, rozleteli sa dvere a vošli dvaja Rómovia vo veku cca 20 rokov, z toho jeden bol opitý a druhý asi nie. Povedali, že sa idú pozrieť ku strojom, kto hrá a následne sa presunuli k baru, kde od nich pýtala občianske preukazy. Oni to odmietli, správali sa neslušne, vulgárne a agresívne. Ona sa presunula k automatu, poprosila kamaráta, aby jej ich pomohol z herne vyprevadiť von, pričom jeden z nich šiel za ňou, druhý ostal pri bare. Jej kamarát sa rozprával s tým, ktorý šiel za ňou asi 10 minút, a druhého nemala na očiach. Kamarát presvedčil prvého Róma, aby odišiel a druhý tam už nebol a dvere boli otvorené. Asi o 01:15 hod. po odchode kamarátov žalovaná zistila, že peniaze zmizli. Otvorila skrinku za barom, kde zvyknú peniaze bývať, prehládala celý priestor za barom, trezor a následne (najsť písala) potom volala G. H., kde sú peniaze a táto uviedla, že keď odchádzala z roboty, boli v skrinke. Spolu s kolegom I. G. zistili, že zmizlo 15.720,- EUR.“ Za nespornú možno považovať výšku vzniknutej škody, pretože táto bola stanovená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 2T/3/2024 na sumu 12.640,- EUR.

4. Z dohody o hmotnej zodpovednosti uzavretej medzi stranami zo dňa 30.05.2020 (článku I. bod 2) vyplýva, že žalovaná ako zamestnankyňa prebrala hmotnú zodpovednosť za zverený majetok, ktorý prevzala podľa inventárneho zoznamu spísaného ku dňu uzatvorenia dohody, ako i za hodnoty a finančné prostriedky, ktoré zamestnanec prevezme (ktoré mu budú zverené na vyúčtovanie) v súvislosti s výkonom práce - stály dohľad v herni (napr. v súvislosti s vkladom, stávkami a výplatou výhier z hracích zariadení v súvislosti s prevádzkovaním hazardných hier). Zamestnankyňa sa zaviazala k povinnosti si vždy pri prevzatí a odovzdaní zverené hodnoty prepočítať a riadne zaevidovať, ich prijatie potvrdiť svojim vlastnoručným podpisom (článok I. bod 3). Na platnosť dohody nemá vplyv, či a ako vykonal zamestnávateľ pri uzatvorení tejto zmluvy inventarizáciu hodnôt, za ktoré zamestnanec preberá zodpovednosť. Táto skutočnosť je významná len z hľadiska dôkaznej povinnosti zamestnávateľa, ktorý bude musieť prípadne preukázať, ktoré hodnoty zamestnanec prevzal (článok I. bod 4). Zamestnanec sa pri výkone svojej práce podľa pracovnej zmluvy zaviazal postupovať tak, aby zabránil schodku na hodnotách, ktoré mu boli zverené k vyúčtovaniu a zaväzuje sa riadne evidovať všetky potrebné a predpísané zápisy, evidencie a doklady požadované zamestnávateľom v stanovených termínoch.

5. Sporným a žalovanou namietaným bola platnosť dohody o hmotnej zodpovednosti pre nevykonanú inventarizáciu a jej zodpovednosť za škodu, vzniknutú pri uvedenej krádeži.

6. Súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom odsúdeného páchatel'a uvedenej krádeže na preukázanie, či škodu vzniknutú krádežou zaplatil/nezaplatil, pretože žalobca poprel, že by mu pohľadávka spôsobená uvedenou krádežou bola odsúdeným páchatel'om zaplatená (čo je aj vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho majetkové pomery vysoko nepravdepodobné) a neexistujúce skutočnosti sa nedokazujú.

7. V prejednávanej veci sa žalobca ako zamestnávateľ domáhal od žalovanej ako zamestnankyne pracovnoprávnej zodpovednosti za schodok, ktorý vznikol v čase trvania jej pracovného pomeru pri plnení pracovných úloh, upravený v ust. § 182 a 186 Zákonníka práce a nie náhrady škody podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Prvým predpokladom vzniku hmotnej zodpovednosti je uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti. Subjektami tejto dohody môžu byť len zamestnávateľ a zamestnanec v pracovnoprávnom vzťahu, dohoda musí mať písomnú formu pod sankciou jej neplatnosti. Druhým predpokladom vzniku hmotnej zodpovednosti je schodok (manko) na zverených hodnotách. Ide o škodu, ktorá bola spôsobená zamestnávateľovi a za ktorú nesie zamestnanec zodpovednosť. Tretím predpokladom vzniku hmotnej zodpovednosti je, že schodok musel vzniknúť porušením povinností zamestnancom a to pri plnení úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Rozdielom medzi hmotnou zodpovednosťou a všeobecnou zodpovednosťou zamestnanca za škodu je koncipovanie prezumpcie viny pri vzniku škody. Kým pri všeobecnej zodpovednosti platí prezumpcia neviny zamestnanca, pri zodpovednosti hmotnej sa predpokladá zavinenie zamestnanca, teda prezumpcia viny. V prípade vzniku škody pri hmotnej zodpovednosti za zverené hodnoty sa na rozdiel od všeobecnej zodpovednosti dostáva zamestnanec do nevýhodnejšej pozície oproti zamestnancovi so všeobecnou zodpovednosťou. Zamestnávateľ nemá totiž právnu povinnosť dokazovať zavinenie zamestnanca.

8. Zamestnávateľ preukazuje len platné uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti, existenciu schodku na hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať a nevyúčtovanie hodnôt, ktoré mu boli zverené

zamestnávateľom. Zamestnanec s hmotnou zodpovednosťou sa totiž musí exkulpovať, t.j. uniesť dôkazné bremeno a zbaviť sa viny. V takom prípade sa môže zbaviť zodpovednosti za škodu buď celkom alebo sčasti - podľa toho či preukáže, že schodok vznikol bez jeho zavinenia celkom alebo sčasti. V prejednávanej veci žalovaná argumentuje odcudzením zverenej hodnoty treťou osobu protiprávnym konaním (krádežou) a to bez jej zavinenia. Podľa judikatúry samotné zavinenie tretej osoby nemá samo osebe za následok zánik hmotnej zodpovednosti zamestnanca, treba skúmať najmä to, či zamestnanec konanie páchatel'a neumožnil (neufahčil) porušením svojej pracovnej povinnosti napr. tým, že zverené hodnoty riadne nezabezpečil, či sa o ne riadne nestaral (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/123/2009 zo dňa 07.09.2010). Ďalším podstatným rozdielom medzi všeobecnou a hmotnou zodpovednosťou je rozsah náhrady škody. V prípade hmotnej zodpovednosti je zamestnanec povinný nahradiť schodok v plnej sume bez ohľadu na zavinenie a to skutočnú škodu (t.j. zmenšenie majetku zamestnávateľa).

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca preukázal existenciu pracovnoprávneho vzťahu medzi ním a žalovanou, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.05.2020, ako aj existenciu platne uzavretej písomnej dohody o hmotnej zodpovednosti, za zverené hodnoty (peniaze), pričom nevykonanie inventarizácie nepredstavuje dôvod neplatnosti dohody o hmotnej zodpovednosti. Zamestnávateľ preukázal vznik škody na zverených hodnotách, ktoré bola žalovaná povinná vyúčtovať, vzniknutej pri krádeži dňa 10.07.2023 a to vo výške 12.640,- EUR (rozdiel medzi odcudzeným obnosom 15.720,- EUR a peniazmi zaistenými políciou pri zatknutí páchatel'a krádeže, ktoré sa vrátili poškodenému žalobcovi 3.080,- EUR), pričom na vyčíslení výšky škody sa podieľala samotná žalovaná. Výška škody je stanovená aj právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Rožňava sp.zn. 2T/3/2024 a v prejednávanej veci bolo sporným iba to, či sa žalovanej podarilo uniesť dôkazné bremeno v tom smere, že škoda vznikla celkom alebo sčasti bez jej zavinenia. V spore bolo preukázané, že ku škode došlo v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinností žalovanej vyplývajúcej z pracovnej zmluvy a pracovnej náplne. Samotná skutočnosť, že predchádzajúca zamestnankyňa neuložila po skončení zmeny peniaze do trezoru (tiež porušila pracovnú povinnosť), nemal na vznik škody žiaden vplyv. Žalovaná si pri prebratí zmeny od predchádzajúcej kolegyne neprepočítala finančnú hotovosť, ani jej prevzatie nepotvrdila svojím podpisom (porušenie bodu 3 písm. h/ pracovnej náplne); umožnila do herne vstup dvom osobám, z toho jednej pod vplyvom alkoholu a druhej - nepľnoletému 17 ročnému budúcemu páchatel'ovi krádeže bez toho, aby skontrolovala ich doklady totožnosti (porušenie bodu 2 písm. i/, j/ pracovnej náplne); po tom ako jej odmietli predložiť doklady totožnosti ich z herne okamžite nevykázala a umožnila týmto osobám takmer hodinu sa pohybovať v priestoroch herne (porušenie článku 2 písm.i/ pracovnej náplne) a požiadala o pomoc jedného zo svojich kamarátov (porušenie bodu 2 písm. k/ pracovnej náplne) namiesto kontaktovania nadriadeného, prípadne spoločnosť zabezpečujúcu ochranu objektu. Keď išla požiadať o pomoc kamaráta, vzdialila sa z priestorov baru, kde sa nachádzala (v neuzamknutej skrinke za barom) bez dozoru taška s peniazmi a jeden z Rómov, takže o diani v herni stratila prehľad (porušenie bodu 3 písm. j/ pracovnej náplne) a tým umožnila vykonanie krádeže, pretože zamestnávateľom zverené hodnoty riadne nezabezpečila (nedala ich do trezoru, ktorý nie je na viditeľnom mieste, ak tak neurobila predchádzajúca zamestnankyňa, od ktorej prebrala zmenu, hoci mala trezor k dispozícii), resp. sa o ne riadne nestarala. Žalovaná teda vôbec neuniesla dôkazné bremeno, že škodu nezavinila, práve naopak, pretože ak by neporušila právne povinnosti vyplývajúce z pracovnej zmluvy a pracovnej náplne, ku škode na odcudzených peniazoch by vôbec nedošlo. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že žalobkyňa spolu s odsúdeným páchatel'om krádeže zodpovedajú za vznik škody žalobcovi vo výške nevrátených odcudzených peňazí vo výške 12.640,- EUR, kedy jeden subjekt (žalobca) má nárok na to isté plnenie od dvoch subjektov, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu; proti žalovanej ide o nárok z titulu zodpovednosti za schodok z pracovnoprávneho vzťahu a proti páchatel'ovi krádeže ide o osobitné právo na plnenie z bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka). Postavenie týchto subjektov voči poškodenému žalobcovi je v takom prípade obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t. j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát. Preto súd žalobe vyhovel.

10. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Dôvody na aplikáciu ust. § 257 CSP preukázané neboli.

11. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP). Nesúhlasila so závermi súdu prvej inštancie, ktorý ustálil, že zamestnávateľ, t.j. žalobkyňa preukázala vznik škody na zverených hodnotách, ktoré bola žalovaná povinná vyúčtovať, vzniknutej pri krádeži dňa 10.07.2023 a to vo výške 12.640,- EUR (rozdiel medzi odcudzeným obnosom 15.720,- EUR a peniazmi zaistenými políciou pri zatknutí páchatel'a krádeže, ktoré sa vrátili poškodenéj žalobkyni 3.080,- EUR), pričom na vyčíslení výšky škody sa podieľala samotná žalovaná. Ustálenie výšky schodku na zverených hodnotách je nezákonné a nesprávne. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobkyňou nebola vykonaná inventarizácia, ktorá by ustálila rozdiel medzi skutočným stavom hodnôt zverených na vyúčtovanie a údajmi v účtovnej evidencii a na základe toho by bol ustálený schodok ako rozdiel medzi stavom účtovným a stavom skutočným. Len na základe takto zisteného stavu veci by bolo možné zákonnou formou uzavrieť, že došlo ku schodku, za ktorý v prípade naplnenia všetkých zákonných predpokladov by bola zodpovednou osoba, ktorá má uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Nie je správny záver súdu prvej inštancie, že výška škody zistená v trestnom konaní je schodkom. V tejto súvislosti žalovaná poukazuje na právoplatné rozhodnutie v trestnom konaní OS Rožňava sp. zn. 2T/3/2024, kde súd ustálil skutok pod bodom 2 tak, že: obvinený D. E. ... odcudzil finančnú hotovosť najmenej vo výške 15.720,- EUR. Súd v trestnom konaní zaviazal obvineného zaplatiť žalobkyni škodu vo výške 12.640,- EUR a zo zvyškom nároku na náhradu škody odkázal žalobkyňu na civilný proces. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že celková škoda v trestnom konaní nebola zisťovaná a súd rozhodol len o časti škody, ku ktorej sa obvinený priznal. Táto škoda nie je schodkom tak, ako je to ustálené v judikatúre súdov. Súd prvej inštancie sa náležite nevysporiadal ani s tvrdením žalovanej o tom, že podľa judikatúry súdov je nevyhnutné, aby zverený okruh hodnôt, za ktoré v prípade škody (schodku) môže zamestnanec niesť voči zamestnávateľovi zodpovednosť, mal byť zverený do osobnej dispozície zamestnanca, kde má možnosť s nimi po celý čas nakladať. Žalovaná namietala skutočnosť, že dňa 10.07.2023, kedy došlo ku krádeži, jej finančné prostriedky neboli zverené do dispozície v zmysle pracovnej náplne a podmienok výkonu práce, podľa prílohy č.1 k pracovnej zmluve zo dňa 30.05.2020. Žalovaná poukázala na článok 3) písmeno i) pracovnej náplne v znení: „vždy po skončení služby je zamestnanec vykonávajúci stály dohľad herne povinný spracovať dennú uzávierku finančných prostriedkov a spolu s peniazmi ju uložiť do trezoru, k tomuto účelu zamestnávateľom určenému. S odovzdaním finančnej hotovosti si zamestnanci pri odovzdaní služby v herni odovzdávajú tiež kľúče od prevádzky.“ Podľa článku 3) písmeno h) pracovnej náplne: „zamestnanci odovzdávajúci si službu – podpisom potvrdia stav finančnej hotovosti a vyznačia prípadné rozdiely.“ „... Všetky finančné operácie, ktoré sa vyskytnú počas služby, je stály dohľad herne povinný zapísať do finančnej knihy a podpísať ju. Až po vykonaní týchto úkonov môže zamestnanec končiaci opustiť pracovisko – herňu.“ Predchádzajúci dozor herne po ukončení zmeny nesplnil podmienky výkonu práce a neodovzdal žalovanej finančnú hotovosť, neuložil ju do trezoru k tomuto účelu určenému, nedošlo ani k potvrdeniu stavu finančnej hotovosti, ako aj ich zápisu do finančnej knihy odovzdávajúcej, nebola vypracovaná denná uzávierka finančných prostriedkov tak, ako to vyplýva z citovaných ustanovení dohodnutých podmienok výkonu práce zamestnanca, ktorý končil predchádzajúcu zmenu, nedošlo k zvereniu finančných prostriedkov do osobnej dispozície žalovanej. Žalovaná nemala k času krádeže žiadnu tržbu, preto navrhla vo veci vypočúť svedkyňu G. H., bytom E., J. X, ktorá mala ako zamestnanec žalobkyne žalovanej odovzdať zmenu a splniť si vyššie uvedené povinnosti, vrátane uloženia dennej uzávierky finančných prostriedkov spolu s peniazmi do trezoru, a pokiaľ tieto úkony neboli urobené, nemala opustiť pracovisko – herňu. Podľa § 182 ods. 3 Zák. práce, ako aj ods. IV. bod 6 Dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 30.05.2020, zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia. Súd prvej inštancie bez vykonania akýchkoľvek dôkazov uzavrel, že v spore bolo preukázané, že ku škode došlo v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovanej vyplývajúcej z pracovnej zmluvy a pracovnej náplne. Súd prvej inštancie na tieto okolnosti nevypočul strany sporu, páchatel'a krádeže, resp. svedkov prítomných v čase krádeže. Z výsledkov dokazovania v trestnom konaní nevyplýva, že by žalovaná v dôsledku jej konania zapríčinila vznik škody tak, ako to ustálil súd prvej inštancie. Žalovaná od začiatku rozporuje svoju zodpovednosť za vznik škody. Priebeh skutkového deja tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v ods. 17 rozsudku, nezodpovedá skutočnému stavu veci a priebehu tak, ako to vyplýva z trestného konania. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie a zodpovednosť žalovanej vyvodil len na základe jednostranného tvrdenia žalobcu, ktoré nie je podložené objektívnymi dôkazmi. Žalovaná popiera svoju zodpovednosť a jej zavinenie na vzniku schodku, pretože schodok vznikol zavinením iných osôb (páchatel', G. H.). Konanie žalovanej nie je v príčinnej súvislosti so vznikom schodku a preto rozporuje svoju zodpovednosť

v zmysle dohody o hmotnej zodpovednosti. Výrok I. napadnutého rozsudku je nesprávny a zmätočný, keď súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 12.640,- EUR spolu s D. E., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom F. XXXX/XX, XXX XX E. ..., ktorý nebol účastníkom súdneho sporu a navyiac D. E. bol zaviazaný k náhrade škody vo výške 12.640,- EUR právoplatným súdnym rozhodnutím samostatne. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že odvolanie nie je dôvodné, neobsahuje relevantné skutkové okolnosti. Poukázala na ust. § 149 a § 153 ods. 1 CSP, keď žalovaná mala dostatok času a priestoru v priebehu súdneho konania na to, aby svoje skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu uvedenú v podanom odvolaní uviedla pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, či už písomne alebo verbálne na pojednávaní dňa 14.04.2025. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 31.05.2024 nevzniesla námietku neplatnosti dohody o hmotnej zodpovednosti z dôvodu, že nebola vykonaná inventarizácia (podľa tvrdení žalovanej). Platnosť dohody o hmotnej zodpovednosti žalovaná nerozporela vo svojom podaní ani z iných dôvodov, nenamietala predchádzajúci dozor herne po ukončení zmeny a údajné nesplnenie podmienok výkonu práce zamestnankyne, ktorá skončila predchádzajúcu zmenu. K okolnostiam prevzatia zmeny sa vo všeobecnej rovine vyjadril právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 14.04.2025, avšak bližšiu argumentáciu v tomto smere žalovaná predložila prvýkrát až v písomne podanom odvolaní. Žalovaná mala svoju procesnú obranu, prípadne hmotnoprávne námietky a návrhy na dokazovanie predniesť skôr. Výšku schodku na zverených hodnotách žalovaná namietala až v podanom odvolaní, tieto námietky v rámci dokazovania pred vydaním rozsudku nevzniesla. Poukázal na ust. § 366 CSP, keď prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len v prípadoch uvedených v § 366 CSP, pričom ani samotná žalovaná netvrdí (a ani nepreukazuje), že by boli dané podmienky predpokladané v uvedenom ustanovení Civilného sporového poriadku. Ide o procesne neprípustné novoty v odvolacom konaní, preto prihliadať k tvrdeniam žalovanej v tomto štádiu konania je neprípustné. Tvrdenia žalovanej, že nebola vykonaná inventarizácia, sú irelevantné, nakoľko z čl. I. bodu 2. Dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 30.05.2020 (uzavretej medzi žalobkyňou ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnancom) vyplýva, že „zamestnanec preberá hmotnú zodpovednosť za zverený majetok, ktorý prevzal podľa inventárneho zoznamu spísaného ku dňu uzatvorenia tejto dohody, ako i za hodnoty a finančné prostriedky, ktoré zamestnanec prevezme (ktoré mu budú zverené na vyúčtovanie) v súvislosti s výkonom práce – stály dohľad v herni (napr. v súvislosti s vkladom, stávkami a výplatou výhier z hracích zariadení v súvislosti s prevádzkovaním hazardných hier)“. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s nedôvodnými námietkami žalovanej vo vzťahu k predchádzajúcemu dozoru herne v bode 17. odôvodnenia rozsudku, s tým, že samotná skutočnosť, že predchádzajúca zamestnankyňa neuložila po skončení zmeny peniaze do trezoru, nemala na vznik škody žiaden vplyv, pričom súd v označenom bode rozsudku aj konkrétne uviedol jednotlivé články a body pracovnej náplne, ktoré žalovaná porušila. Žalovaná v trestnom oznámení zo dňa 10.07.2023 uviedla, že „mala nočnú smenu, striedala kolegyňu G. H.. Na začiatku smeny majú peniaze, ktoré sú určené na vyplácanie výhier z automatov a mali by sa po sebe odovzdávať, ale to neurobila, pretože s kolegyňou už pracuje dlhšie a navzájom si veria. Tieto peniaze majú uložené v skrinke za barom, je to klasická nábytková skrinka a tieto peniaze boli položené na policičke.“ Je preukázané, že tvrdenia žalovanej uvedené v odvolaní sú tendenčné, nie sú pravdivé. Žalovaná v trestnom oznámení zo dňa 10.07.2023 potvrdila svoje pochybenie, keď uviedla: „ak sa potvrdí, že peniaze zmizli na mojej smene, budem musieť tieto peniaze vrátiť, pretože by sme ich po správnosti mali ukladať do trezora...“. V čase škodovej udalosti žalovaná zodpovedala za finančné prostriedky nachádzajúce sa v priestoroch herne, t.j. na dohodnutom mieste výkonu práce. Žalovaná mohla vzniku škody zabrániť, ak by konala v súlade s uzavretou pracovnou zmluvou a s pracovnou náplňou, najmä ak by: 1. nepustila do priestorov herne neploletú osobu, 2. neploletú osobu, ktorú pustila do herne, bezodkladne vykázala z priestorov herne, 3. jej zverené finančné prostriedky, nachádzajúce sa v herni, uložila do trezoru. Žalovaná v konaní neuniesla dôkazné bremeno, že škodu nezavinila, práve naopak, ak by neporušila právne povinnosti vyplývajúce z pracovnej zmluvy a pracovnej náplne, ku škode na odcudzených peniazoch by vôbec nedošlo. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom na vydanie rozhodnutia, zohľadnil všetky podstatné skutočnosti, ktoré vyšli najavo počas konania, vrátane skutočností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov. Súd prihliadol na to, že žalovaná sa snažila (neúspešne) spochybniť dôvodnosť podanej žaloby aj tým, že zverené hodnoty boli odcudzené treťou osobou – právoplatne odsúdeným páchatelom. Túto námietku súd posúdil v bode 16. odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd poukazuje na judikatúru našich najvyšších súdnych autorít, z ktorej vyplýva,

že samotné zavinenie tretej osoby nemá samo osebe za následok zánik hmotnej zodpovednosti zamestnanca, treba totiž skúmať najmä to, či zamestnanec konanie páchatel'a neumožnil (neulahčil) porušením svojej pracovnej povinnosti napr. tým, že zverené hodnoty riadne nezabezpečil, či sa o ne riadne nestaral. Súd prvej inštancie nepochybil ani pri zamietnutí navrhnutých dôkazov (výsluchu páchatel'a a ďalšej zamestnankyne) zo strany žalovanej, pretože tieto dôkazné návrhy boli zjavne nadbytočné a neboli predložené včas. Navyše súd dôvody nevykonania týchto dôkazov uviedol nielen na pojednávaní, ale aj v samotnom odôvodnení rozsudku (viď bod 13. odôvodnenia rozsudku). Žalovaná v poslednej vete, štvrtom odseku na strane 3 odvolania „vyčíta“ súdu, že súd v konaní nevypočul ani strany sporu, ani páchatel'a krádeže, resp. svedkov prítomných v čase krádeže. Žalovaná opomenula, že návrh na výsluch menovaných osôb (okrem páchatel'a krádeže) nebol predložený v priebehu konania zo strany žalovanej. A navyiac, pokiaľ sa žalovaná chcela vyjadriť k okolnostiam prípadu, mala možnosť zúčastniť sa osobne na pojednávaní, ktorú však nevyužila, pričom jej právny zástupca na začiatku pojednávania neuviedol taký objektívny dôvod, prekážku, ktorá by žalovanej znemožnila osobne sa zúčastniť na pojednávaní. Presťahovanie sa do okresu E., na adresu B. C. XXX, takouto prekážkou nie je (viď strana 1 zápisnice o pojednávaní zo dňa 14.04.2025). Žalovaná iba vo všeobecnej rovine, bez vecných argumentov v podanom odvolaní uviedla, že jej konanie nie je v príčinnej súvislosti so vznikom schodku, a preto namieta svoju zodpovednosť v zmysle dohody o hmotnej zodpovednosti tak, ako ju ustálil súd prvej inštancie. Žalovaná v podanom odvolaní neuviedla takú okolnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že schodok mohol vzniknúť celkom alebo sčasti bez jej zavinenia. Odvolacie dôvody žalovanej sú v rozpore s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej konštantne vyplýva, že samotný nesúhlas odvolateľa, v danom prípade žalovanej, s meritórnym rozhodnutím súdu, resp. odlišný (podľa nášho presvedčenia nesprávny) názor žalovanej na prejednávajúcu vec sám osebe nezakladá dôvod na to, aby odvolací súd vyhovel podanému odvolaniu žalovanej (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR pod sp. zn. III. ÚS 284/08, IV. ÚS 112/05 či I. ÚS 117/05). Žalovanou napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné, vecne správne, dostatočne a presvedčivo odôvodnené. Odvolanie žalovanej je nedôvodné a odvolacie námietky nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil. Súčasne si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

14. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania, vec preskúmal v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým rozhodol o veci samej a žalobe vyhovel, je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť v časti uloženej povinnosti. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

15. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozhodnutím žalobe vyhovel, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy titulom hmotnej zodpovednosti podľa § 182 Zákonníka práce. O trovách konania medzi stranami sporu rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

16. Žalovaná namietala nesprávnosť tohto rozhodnutia, ako aj procesného postupu súdu prvej inštancie, ktoré mu predchádzalo, posúdiac obsah odvolania, uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, nevykonanie navrhnutých dôkazov, nesprávne skutkové a právne závery), naplnenie ktorých vzhľadom na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, v nesprávnom hodnotení dôkazov, v nesprávnych skutkových záveroch a nesprávnej interpretácii aplikovaných právnych predpisov na zistený skutkový stav, ktoré kumulatívne mali za následok podľa jej názoru nesprávne rozhodnutie vo veci. Ťažiskovo z hľadiska vecných námietok spochybňovala správnosť posúdenia hmotnej zodpovednosti.

17. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok (ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP).

18. Procesné podmienky (podmienky konania) predstavujú základné procesné predpoklady na to, aby súd mohol autoritatívne vo veci rozhodnúť. Ich existencia a splnenie je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu čl. 1 Základných princípov CSP, čo je cieľom civilného konania. Procesný kódex ich definuje ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Vadou predpokladanou v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP trpí konanie v prípade, ak súd vec prejednal a rozhodol napriek existujúcim nedostatkom týkajúcim sa procesných podmienok.

19. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľka ani netvrdila.

20. V ďalšom sa odvolací súd zaoberal námietkou žalovanej o porušení jej práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), naplnenie ktorého vzhľadom na nesprávnom hodnotení dôkazov a v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

21. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na splnenie mandukáčnej (poučovacej) povinnosti súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či na zachovanie rovnosti strán v konaní.

22. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že „sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda samotná procedúra prejednávania veci (teda to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Najvyšší súd opakovane uviedol, že tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku, na čom zotrváva najvyšší súd aj za účinnosti CSP (príkladom 1 Cdo 43/2017, 2 Cdo 93/2017 a ďalšie). Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, či ňou požadovaného právneho posúdenia nie je jeho súčasťou (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a ďalšie). Najvyšší súd dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením - nesprávnym vyriešením niektorej právnej otázky súdom (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014, tiež judikát R 24/2017)“.

23. Vo svetle vyššie uvedených teoretických východísk, s ktorými sa odvolací súd plne identifikuje, tak dospel odvolací súd k záveru, že otázka správnosti spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, súčasťou práva na spravodlivý proces nie je, teda bez ohľadu aj na prípadnú ne(správnosť) v tomto smere (pokiaľ by aj bola konštatovaná, k naplneniu čoho však v posudzovanej veci nedošlo), by nebola spôsobilou k záveru, že prostredníctvom spôsobu vyhodnotenia vykonaného dokazovania a následnému v neprospech žalovanej vydanému rozhodnutiu jej bola znemožnená realizácia jej procesných oprávnení a tým aj naplnený dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

24. Posúdením ďalšieho obsahu odvolania odvolací súd zistil, že zostávajúce odvolacie námietky žalobcu smerujú proti nesprávnym skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

25. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

26. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

27. Posúdením rozhodujúcich skutočností, vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, výsledky dokazovania vyhodnotil vo svetle princípov daných ust. § 191 CSP a z dostatočne zisteného a správne vyhodnoteného skutkového stavu vyvodil tiež následne aj správny právny záver o splnení zákonných predpokladov pre aplikáciu ust. § 182 a nasl. Zákonníka práce.

28. Podľa § 182 ods. 1-3 Zákonníka práce, ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť). Dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná. Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

29. Podľa § 184 ods. 1 Zákonníka práce, inventarizácia sa musí vykonať pri uzatvorení dohody o hmotnej zodpovednosti, pri jej zániku, pri preradení zamestnanca na inú prácu alebo na iné pracovisko, pri jeho preložení a pri skončení pracovného pomeru.

30. Podľa § 182 ods. 1 až 3 Zákonníka práce, ako aj v súlade s ustanovením § 184 ods. 4 Zákonníka práce, v prípade, ak zamestnanec prevezme na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverené hodnoty (ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať), zodpovedá za vzniknutý schodok. Osobitosťou tohto druhu zamestnanca okrem iného, na rozdiel od všeobecnej zodpovednosti zamestnanca je, že pri tejto zodpovednosti sa vychádza z prezumpcie viny zamestnanca a uhrádza sa celá skutočná škoda. V prípade, že je naplnená skutková podstata tohto druhu zodpovednosti, jej uplatnenie má prednosť pred uplatnením všeobecnej zodpovednosti, pričom pri zodpovednosti za hodnoty zverené na vyúčtovanie, zavinenie zamestnanca nie je zamestnávateľ povinný dokazovať. Zamestnávateľ preukazuje len platné uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti, existenciu schodku na hodnotách. Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že schodok vznikol sčasti alebo celkom bez jeho zavinenia. Zavinenie tretích osôb samo o sebe neznamená zánik hmotnej zodpovednosti.

31. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne ustálil, že k vzniku pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou došlo dňa 30.05.2023 podpísaním pracovnej zmluvy, došlo k uzatvoreniu dohody o hmotnej zodpovednosti a následne k vzniku pracovného pomeru dňa 30.05.2020. Dohodu o hmotnej zodpovednosti vyhodnotil ako za platne uzatvorenú, pričom nevykonanie inventarizácie nepredstavuje dôvod neplatnosti dohody o hmotnej zodpovednosti. Žalobkyňa ako zamestnávateľ preukázala vznik škody na zverených hodnotách, ktoré bola žalovaná povinná vyúčtovať. Výška škody bola stanovená aj právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Rožňava sp.zn. 2T/3/2024. Bolo preukázané, že ku škode došlo v príčinnej súvislosti s porušením povinností žalovanej vyplývajúcej z pracovnej zmluvy a z pracovnej náplne. Žalovaná v konaní neunesla dôkazné bremeno, že škodu nezavinila.

32. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pričom uvádza nasledovné:

33. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaná bola zamestnaná u žalobkyne od 30.05.2020 v herni EXCLUSIVE GAME na Šafárikovej ulici 17/A v Rožňave. V zmysle pracovnej náplne bolo povinnosťou žalovanej vykonávať v herni stály dohľad tak, aby sa osoba mladšia ako 18 rokov nezúčastnila na hazardnej hre, vrátane povinnosti vykonať primerané opatrenia, aby sa tieto osoby nemohli zúčastňovať hazardných hier - právo požadovať od 3.osôb - zákazníkov predloženie preukazu totožnosti a ak zamestnanec zistí, že do herne vstúpila osoba vylúčená z hrania, je zamestnanec povinný ju z herne vykázať. Rovnako postupuje v prípade, ak osoba vstupujúca do herne odmietne preložiť preukaz totožnosti pre účely jej overenia, pri akomkoľvek spore alebo problémoch v súvislosti s plnením zamestnanca je zamestnanec povinný ihneď kontaktovať nadriadeného. Pred nástupom do služby si zamestnanec vykonávajúci stály dohľad herne (zamestnanec končiaci, ako i zamestnanec nastupujúci na ďalšiu smenu) navzájom odovzdávajú im zverenú finančnú hotovosť (jej zostatok), ako i všetky informácie dôležité pre prevádzku herne. Zamestnanci odovzdávajúci si službu podpisom potvrdia stav finančnej hotovosti a vyznačia prípadné rozdiely (v prípade rozdielov sú povinní okamžite kontaktovať svojho nadriadeného). Všetky finančné operácie, ktoré sa vyskytnú počas služby, je stály dohľad herne povinný zapísať do finančnej knihy a podpísať ju. Zamestnanec je v plnom rozsahu zodpovedný za akékoľvek finančné rozdiely (schodok, straty) vzniknuté za dobu výkonu jeho služby, za finančnú hotovosť nachádzajúcu sa v herni a zamestnanec je povinný uzatvoriť so zamestnancom dohodu o hmotnej zodpovednosti.

34. Je nesporné, že počas nočnej zmeny žalovanej došlo dňa 10.07.2023 o 00.30 hod. v herni ku krádeži, kedy D. E., v tom čase mladistvý (17 ročný), odcudzil z neuzamknutej skrine v herni tašku s hotovosťou vo výške 15.720,- EUR, za čo bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 2T/3/2024 na tom skutkovom základe, že obvinený D. E. (je vinný, že) dňa 10.07.2023 v čase okolo 00:30 hod. v Rožňave, v priestoroch Herne Exclusive Game Rotunda na Šafárikovej ulici č.17/A, odcudzil finančnú hotovosť najmenej vo výške 15.720,- EUR, ktorá bola uložená v plátennej taške ružovej farby a uschovaná v uzatvorenej skrinke za obslužným barom herne tak, že využil nepozornosť obsluhy herne a v čase jej neprítomnosti prešiel za bar, otvoril si dvere spodnej skrinky, vzal ružovú plátennú tašku s obsahom finančnej hotovosti a z miesta odišiel, čím spôsobil spol. TRADING & INVEST, s.r.o. so sídlom Tupého 13161/51B, Bratislava, škodu najmenej vo výške 15.720,- EUR. Páchatelovi bola uložená trestným rozkazom povinnosť uhradiť spôsobenú škodu vo výške 12.640,- EUR (časť odcudzenej hotovosti vo výške 3.080,- EUR bola zaistená a vrátená poškodenému). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť čo do výroku o náhrade škody dňom 14.02.2024. Žalovaná v trestnom konaní vypovedala, že v čase krádeže mala nočnú zmenu, striedala kolegyňu G. H. s tým, že peniaze, ktoré mala určené na vyplácanie výhier, by si mali po sebe odovzdávať, čo však ona neurobila. Peniaze mávali uložené v skrinke za barom. V ten večer nemala zákazníkov, mala tam troch kamarátov, jeden hral na stroji a s ostatnými dvoma sa rozprávala. O cca 00.15 hod. niekto zvonil na zvonček, išla otvoriť, rozleteli sa dvere a vošli dvaja Rómovia vo veku cca 20 rokov, z toho jeden bol opitý a druhý asi nie. Povedali, že sa idú pozrieť ku strojom, kto hrá a následne sa presunuli k baru, kde od nich pýtala občianske preukazy. Oni to odmietli, správali sa neslušne, vulgárne a agresívne. Ona sa presunula k automatu, poprosila kamaráta, aby jej ich pomohol z herne vyprevadiť von, pričom jeden z nich šiel za ňou, druhý ostal pri bare. Jej kamarát sa rozprával s tým, ktorý šiel za ňou asi 10 minút, a druhého nemala na očiach. Kamarát presvedčil prvého Róma, aby odišiel a druhý tam už nebol a dvere boli otvorené. Asi o 01:15 hod. po odchode kamarátov žalovaná zistila, že peniaze zmizli. Otvorila skrinku za barom, kde zvyknú peniaze bývať, prehľadala celý priestor za barom, trezor

a následne (najsôr písala) po tom volala G. H., kde sú peniaze a táto uviedla, že keď odchádzala z roboty, boli v skrinke. Spolu s kolegom I. G. zistili, že zmizlo 15.720,- EUR. Za nespornú možno považovať výšku vzniknutej škody, pretože táto bola stanovená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 2T/3/2024 na sumu 12.640,- EUR.

35. Z dohody o hmotnej zodpovednosti uzavretej medzi stranami zo dňa 30.05.2020 vyplýva, že žalovaná ako zamestnankyňa prebrala hmotnú zodpovednosť za zverený majetok, ktorý prevzala podľa inventárneho zoznamu spísaného ku dňu uzatvorenia dohody, ako i za hodnoty a finančné prostriedky. Žalovaná sa zaviazala k povinnosti si vždy pri prevzatí a odovzdaní zverené hodnoty prepočítať a riadne zaevidovať, ich prijatie potvrdiť svojím vlastnoručným podpisom (článok I. bod 3). Zamestnanec sa pri výkone svojej práce podľa pracovnej zmluvy zaviazal postupovať tak, aby zabránil schodku na hodnotách, ktoré mu boli zverené k vyúčtovaniu a zaväzuje sa riadne evidovať všetky potrebné a predpísané zápisy, evidencie a doklady požadované zamestnávateľom v stanovených termínoch.

36. Súd prvej inštancie správne, v súlade s citovanými ustanoveniami Zákonníka práce, uzatvorenou pracovnou zmluvou a dohodou o hmotnej zodpovednosti skonštatoval, že zamestnávateľ - žalobkyňa preukázala platné uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti, existenciu schodku na hodnotách, ktoré je zamestnanec (žalovaná) povinný vyúčtovať, a nevyúčtovanie hodnôt zverených jej zamestnávateľom. Zavinenie zamestnanca nie je povinný zamestnávateľ preukazovať. Závery súdu prvej inštancie, že žalobkyňa preukázala vznik škody na zverených hodnotách, ktoré bola žalovaná povinná vyúčtovať, sú správne, keď škoda vznikla pri krádeži dňa 10.07.2023 vo výške 12.640,- EUR ako rozdiel medzi odcudzeným obnosom 15.720,- EUR a peniazmi zaistenými políciou pri zatknutí páchatel'a krádeže, ktoré sa vrátili žalobkyni vo výške 3.080,- EUR a to porušením povinností žalovanej. Žalovaná si pri preberaní finančnú hotovosť ani prevzatie od predchádzajúcej kolegyne neprepočítala, nepotvrdila svojím podpisom dané skutočnosti, ktoré okolnosti potvrdila sama žalovaná pri výsluchu v trestnom konaní. I napriek tomu, že uvedená povinnosť jej vyplývala z pracovnej náplne, umožnila vstup do herne osobe pod vplyvom alkoholu a nepĺnoletému páchatel'ovi krádeže bez kontroly dokladov totožnosti. Po tom, ako tieto osoby odmietli predložiť doklady totožnosti, ich z herne nevykázala a umožnila týmto osobám takmer hodinu pohybovať sa v priestoroch herne, nekontaktovala nadriadeného, prípadne spoločnosť zabezpečujúcu ochranu objektu. Žalovaná sa vzdialila z priestorov baru, kde sa nachádzala v neuzamknutej skrinke za barom bez dozoru taška s peniazmi a umožnila vykonanie krádeže, keď zverené hodnoty nezabezpečila, tieto nedala do trezoru.

37. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

38. Ak tretia osoba odcudzí zamestnancovi zverené hodnoty, ktoré je povinný vyúčtovať, nemá zavinenie tretej osoby samo o sebe za následok zánik hmotnej zodpovednosti zamestnanca. V prípade stretu zodpovednosti neznámeho páchatel'a za protiprávny zásah do majetkových práv zamestnávateľ'a a zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách treba skúmať najmä to, či zamestnanec konanie páchatel'a neumožnil (neul'ahčil) porušením svojej pracovnej povinnosti napríklad tým, že zverené hodnoty riadne nezabezpečil, či sa o ne riadne nestaral. Ak je porušenie povinnosti hmotne zodpovedným zamestnancom z nebanlivosti takého rozsahu, že bez neho by k vzniku schodku úmyselným konaním tretej osoby vôbec nemohlo dôjsť, neprichádza do úvahy ani čiastočné zbavenie sa zodpovednosti podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/244/2007 zo dňa 01.11.2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.07.2020, sp.zn. 8Cdo/206/2019).

39. Z citovaného ustanovenia čl. 8 CSP v spojení s § 182 ods. 3 Zákonníka práce vyplýva procesná zodpovednosť žalovanej relevantnými dôkazmi preukázať, že schodok, ktorý je predmetom tohto sporu, vznikol celkom alebo sčasti bez jej zavinenia. Žalovaná v priebehu prvoinštančného konania – vo vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobkyňa nepreukázala zákonný predpoklad pre zodpovednosť žalovanej v zmysle § 420 OZ. Namietala, že škoda vznikla bez jej zavinenia (bod 6 dohody), ktorá skutočnosť vyplýva z výsledkov trestného konania. Iné skutočnosti žalovaná neuviedla. Na pojednávaní konanom dňa 14.04.2025 právny zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná neporušila svoju povinnosť, keď predchádzajúca zamestnankyňa nedala tržbu do trezoru.

40. Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 14. apríla 2025 odvolací súd zistil, že žalovaná sa na pojednávanie nedostavila. Neprítomnosť žalovanej ospravedlnil právny zástupca žalovanej s tým,

že žalovaná sa presťahovala do Rožňavy. Právny zástupca žalovanej návrh na výsluch žalovanej nepodal. Právom záverečnej reči právny zástupca žalovanej navrhol výsluch páchatela - zlodca a predchádzajúcej pracovníčky. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, že škoda vznikla celkom alebo sčasti bez jej zavinenia, keď žalovaná porušila právne povinnosti vyplývajúce z pracovnej zmluvy a pracovnej náplne. Ku škode došlo v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinností žalovanej, ktoré jej vyplývali z pracovnej zmluvy, pracovnej náplne a dohody o hmotnej zodpovednosti. Žalovaná si pri preberaní zmeny od predchádzajúcej kolegyne neprepočítala finančnú hotovosť, jej prevzatie nepotvrdila svojím podpisom, umožnila vstup do herne dvom osobám, z toho jednej pod vplyvom alkoholu a druhému nepľnoletému páchatelovi krádeže bez kontroly preukazov totožnosti. I napriek skutočnosti, že tieto osoby odmietli predložiť doklad totožnosti, z herne ich nevykázala, umožnila týmto osobám zotrvať v herni, vzdialila sa z priestorov baru, kde sa nachádzala v neuzamknutej skrinke za barom taška s peniazmi a umožnila vykonanie krádeže, pretože nezabezpečila zverené hodnoty. Námieta žalovanej poukazom na konanie predchádzajúcej zamestnankyne, že po skončení zmeny neuložila peniaze do trezoru, je celkom zjavne nedôvodná a nemá vplyv na vznik škody, keď žalovaná porušila povinnosti vyplývajúce z bodu 3 písm. h/ pracovnej náplne a pri preberaní zmeny si peniaze neprepočítala a prevzatie nepotvrdila svojím podpisom.

41. Odvolacia námieta žalovanej, že súd prvej inštancie nevykonal výsluch žalovanej a svedkov (predchádzajúcej zamestnankyne a páchatela) je nedôvodná. Súd prvej inštancie logicky zdôvodnil, prečo nevykonal navrhnutý dôkaz za situácie, že ku krádeži došlo na zmene žalovanej, ktorá porušila povinnosti vyplývajúce jej z pracovnej náplne. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia, odsek 4 . poukázal na výpoveď žalovanej v trestnom konaní, kde uviedla, že: „v čase krádeže mala nočnú zmenu, striedala kolegyňu s tým, že peniaze, ktoré mala určené na vyplácanie výhier by si mali po sebe odovzdávať, čo však neurobila. Tvrdila, že peniaze mali uložené pod barom v skrinke. V ten večer o 0.15 hod. niekto zazvonil na zvonček, išla otvoriť, rozleteli sa dvere a vošli dvaja Rómovia vo veku cca 20 rokov, z toho jeden bol opitý a druhý asi nie. Povedali, že sa idú pozrieť ku strojom, kto hrá a následne sa presunuli k baru, kde od nich pýtala občianske preukazy. Oni to odmietli, správali sa neslušne, vulgárne a agresívne. Ona sa presunula k automatu, poprosila kamaráta, aby jej ich pomohol z herne vyprevať von, pričom jeden z nich šiel za ňou, druhý ostal pri bare. Jej kamarát sa rozprával s tým, ktorý šiel za ňou asi 10 minút, a druhého nemala na očiach. Kamarát presvedčil prvého Róma, aby odišiel a druhý tam už nebol a dvere boli otvorené. Asi o 01:15 hod. po odchode kamarátov žalovaná zistila, že peniaze zmizli. Otvorila skrinku za barom, kde zvyknú peniaze bývať, prehľadala celý priestor za barom, trezor a následne (najskôr písala) potom volala G. H., kde sú peniaze a táto uviedla, že keď odchádzala z roboty, boli v skrinke.“ Samotná skutočnosť, že predchádzajúca zamestnankyňa neuložila po skončení zmeny peniaze do trezoru (tiež porušila pracovnú povinnosť), nemala na vznik škody žiaden vplyv. Konanie žalovanej je v rozpore s dohodou o hmotnej zodpovednosti, ktorú žalovaná podpísala a v ktorej sa zaviazala k povinnosti si vždy pri prevzatí a odovzdaní zverené hodnoty prepočítať a riadne zaevidovať, ich prijatie potvrdiť svojím vlastnoručným podpisom, pričom riadne zverené hodnoty nezabezpečila, vzdialila sa od zverených hodnôt a svojím konaním umožnila tretej osobe ich odcudzenie. A naviac, finančnú hotovosť uložila žalovaná do neuzamknutej skrinky za obslužným barom herne napriek tomu, že v zmysle uzatvorenej pracovnej zmluvy mala predmetné finančné prostriedky uložiť do trezoru k tomuto účelu určenému. Tieto skutočnosti potvrdila aj sama žalovaná, ktorá v trestnom konaní uviedla, že peniaze mávali uložené v skrinke za barom. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že právny zástupca žalovanej nepodal návrh na výsluch žalovanej, tento žiadal vykonať až v odvolacom konaní, čo je neprípustné. Výsluch svedkov, predchádzajúcej zamestnankyne a páchatela by nemal vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh na výsluch svedkov ako nedôvodný zamietol.

42. Dôvodom zbavenia sa zodpovednosti zamestnanca nie je zásah inej osoby, ktorý znemožní zamestnancovi starať sa o zverené hodnoty, ale nesplnenie si svojich povinností riadne hospodáriť so zverenými prostriedkami a počínať si tak, aby nedochádzalo k poškodeniu majetku zamestnávateľa a vzniku schodku, čo v danom prípade bolo jednoznačne preukázané tak, ako to už vyššie skonštatoval odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

43. Vo vzťahu k nevykonaniu inventarizácie odvolací súd konštatuje, že ak nie je schodok zistený (preukázaný) inventarizáciou, bez ďalšieho to neznamená, že by zamestnávateľ nemal proti zamestnancovi s hmotnou zodpovednosťou nárok na náhradu škody podľa § 182 ZP, zamestnávateľ ale musí inými dôkaznými prostriedkami preukázať stav hodnôt, ktoré pracovník prevzal k vyúčtovaniu

a skutočnosť, že došlo ku škode na zverených hodnotách. V tomto smere odvolací súd poukazuje na 33. a 34. odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie prehľadne a presvedčivo vysvetlil, ktorými dôkazmi žalobkyňa vznik škody vo forme schodku preukázala.

44. Odvolací súd poukazuje na to, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam, pretože uskutočnenie vecného prieskumu správnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska uplatnených dôvodov je podmienené tým, že odvolateľ bude skutkovo konkretizovať, v čom vzhlada dôvodnosť naplnenia ním formálne uvedených odvolacích dôvodov. Odvolanie tak musí obsahovať vo vzťahu k uplatneným odvolacím dôvodom konkrétne výhrady odvolateľa voči napadnutému rozhodnutiu, opis konkrétnych pochybení súdu prvej inštancie, či polemiku s jeho skutkovými alebo právnymi závermi, inak znemožňuje vecný prieskum, správnosti jednotlivých záverov, na ktorých je rozhodnutie založené odvolacím súdom, k čomu došlo aj v prejednáwanej veci, keď odvolateľka neprecizovala konkrétnu výhradu. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§§ 379 a 380 CSP), preto sa odvolací súd zaoberal iba vznesenou odvolacou námietkou žalovanej, ktorá ťažisko spočívalo v namietaní zodpovednosti žalovanej za schodok na zverených hodnotách. Žalobkyňa správne v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že žalovaná ťažiskové námietky vzniesla až v podanom odvolaní, čím sa sama diskvalifikovala vecnému prieskumu napadnutého rozhodnutia.

45. Odvolací súd uvádza, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku o veci samej. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu právnych predpisov. Žalovaná v konaní neunesla dôkazné bremeno, že škoda vznikla celkom alebo sčasti bez jej zavinenia. Ku škode došlo v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinností žalovanej vyplývajúcej z pracovnej zmluvy a pracovnej náplne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010, v zmysle ktorého sa dôkazným bremenom rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech.

46. V prejednáwanej veci, poukazom na uplatnený nárok a strany sporu, vzhladom na charakter právnych vzťahov medzi žalobkyňou a žalovanou - zodpovednosť za schodok na zverených hodnotách vyplývajúcich z ustanovení Zákonníka práce, nie je možné uložiť rovnakú povinnosť spoločne so žalovanou D. E., ktorá povinnosť mu už bola uložená trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Rožňava, sp.zn. 2T/3/2024-396 zo dňa 12.01.2024, právoplatným dňa 14.02.2024, preto odvolací súd zmenil napadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 12.640,- EUR s tým, že povinnosť plnenia žalovanej zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia na základe trestného rozkazu vydaného Okresným súdom Rožňava, sp.zn. 2T/3/2024 - 396 zo dňa 12.01.2024 dlžníkom - odsúdeným D. E., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom F. XXXX/XX, XXX XX E., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Je potrebné zdôrazniť, že uvedená skutočnosť nemala vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, keď bolo potrebné uloženú povinnosť korigovať s tým, že uplatnenie žaloby o náhradu škody „iba“ voči žalovanej nemá vplyv na úplne zbavenie sa zodpovednosti žalovanej za vzniknutý schodok (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 7. septembra 2010, sp. zn. 5 Cdo 123/2009).

47. Ďalšie odvolacie námietky žalovanej sú irelevantné pre danú vec a a nemajú vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

48. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc zo zásady úspechu, pričom odvolateľka konkrétne námietky vo vzťahu k náhrade trov konania nevzniesla.

49. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni proti žalovanej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).